

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szabó Albert könyvnyomdájában Kézdi-Vásárhelytől, hova úgy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvtéri cikkek stb. intézendők.

Nyilvtéri cikkek soronkint 10 kr-ért közöltetnek.

SZEKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr
Fél évre . . . 3 frt — kr
Negyed évre . . 1 frt 50 kr
Külföldre 1 évre 8 frt — kr
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak térfogatáért 4 krajczár.
Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár helyegdíj fizetendő.

Az emelkedett jelen.

Kézdi-Vásárhely, 1888. nov. 10.

(— cz.) Az öt évre szóló törvényhozási ciklusnak mind jobban bebizonyul a haszna. Eleinte azt mondta az ellenzék, hogy rendszeres munka és üdvös törvényhozási intézkedések keresztülvitelére alig tartja alkalmasnak a kormányt. Lám, az eredmények mást bizonyítanak.

Az időt jobban be lehet így osztani; bővebb alkalom és tér nyílik a fontosabb dolgok megvitatására. A háromévi ciklus alatt az időt nagy részben a költségvetés vette igénybe; azonban most a legutoljára készített esetben is három év marad a más ügyek elvégzésére. Azért, ha összevetjük a dolgot, ha az eredményből és a munka alatt álló dolgokból ítélünk, azt kell kimondanunk, hogy semmi okunk sincs félni amaz igazságos összehasonlítástól, melyet a pártok állítása, jóindulata és alkotásai között kell tennünk.

Pedig óriási a küzdelem, melylyel célhoz lehet jutni.

Az intézkedéseknek, célba vett alkotásoknak halmaza áll munka alatt, jóllehet a monarchiában való állásfoglalásunk is a munkakerő egy jelentékeny részét foglalja le. A mellett azonban az állam pénzügyeinek végleges rendezése, a fejlett igényeknek megfelelő haderő emelése, majd a szesz- és dohánymonopolium, regále-megváltás, italmérés, a honvédség újjászervezése és a bírói felelősség módosítása még mindig igénybe veszi az erőket.

Ezek közül most bármelyiket tekintjük, egyformán sietős. A pénzügy, a regále-kérdés, italmérés, haderő mind olyanok, melyeknek előadását a közös emelkedés érdekében megengedni nem lehetett.

De általában itt nem az a cél, hogy kijelöljük egyik-másik ügynek fölényét, sietőséget a másikkal szemben; csupán azt akarjuk kimondani, hogy a jelen ötévi törvényhozási ciklus első évét bár igénybe vette a költségvetések hosszas, fárasztó munkálata, de a most következő évek nagy része tisztán a más természetű ügyek elvégzésére lesz fordítható. A mint a nehezebb rész megtörtént, úgy mindig nagyobb remény lehet ahhoz, mit a kormányon ülő többség szorgalmától várunk.

Komoly felfogások mellett alig lehet kételkedni abban, hogy a felemelt törvényhozási időhöz kötött szándék ne teljesüljön. A jelen azt mutatja, hogy mindennap közeledünk a ponthoz, melynél az alkotások alapján felépül várva várt jóllétünk.

Igaz ugyan, hogy a tetemes kiadások mellett, melyeket a folyamatban levő dolgok igénybe vesznek, nagy összeget tesz ki a

dualismus mind nagyobb mérvben való érvényesülése s az európai konstellációk természetéből kifolyó hadügyünk is; de mindezek mellett vigasztalni tud azon gondolat, hogy ez biztosította fejlődésünk feltételeit, külső hatalmi súlyunkat pedig lényegesen ez emelte.

Az elfogulatlan szemlélőnek, ki előkészítéssel s kellő politikai érzéssel tekint körül, el kell ismernie ama igazságot, hogy általános az emelkedés úgy viszonyaink, mint intézményeinkben. Kifolyása ez a helyes politikai tapintatnak, mert a mit benn az országban alkottunk, azt kifelé erős szövetségek s rendezett hadseregünk védelmezik.

Ebből az látszik, hogy mások perlekedését előnyösen tudtuk felhasználni. Míg egyik-másik hatalmasság, államocská tépelődött egymással s gyengítették a kölesönös haladást, mi munkához láttunk s a magunk csendjében munkáltunk önjavunkra.

Midőn e futólagos áttekintés a történetek s történések felett örömmel tölt el s reményre kelt, betudjuk ezt a magas kormány szorgalma és jóakaratu törekvésének, mely minden időben tenni és lelkesedni tudott azon magasztos eszméért, hogy általa egykor Magyarország elégedett és boldog legyen.

SZEMLE.

A képviselőház bizottságaiból. A véderő-törvényre és a honvédségre vonatkozó javaslatokat a bizottság — hir szerint — csak nyolcz, tíz nap múlva fogja tárgyalás alá venni. Azt hiszik, hogy a védtörvényjavaslatok még az állami költségvetés előtt fognak a képviselőház napirendjére tűzteni, miután már a jövő évi ujoncz-állítást azon elvek szerint akarják végrehajtani, melyek a javaslatban ki vannak fejezve. Hogy ez megtörténhessék, szükséges, hogy a javaslatok legkésőbb január hó végéig törvényerőre emelkedjenek.

A képviselőház pénzügyi bizottsága nov. 7-iki ülésében tárgyalás alá vette a conversióról szóló törvényjavaslatot, melyet többek felszólalása után a bizottság úgy általánosságban, mint részleteiben, érdemleges módosítás nélkül elfogadtott.

A képviselőház regale-bizottsága nov. 6-án befejezte az italmérési jövedékről szóló törvényjavaslat tárgyalását. A bizottság ez ülésen állapította meg a regalebírlők jövőbeli helyzetét szabályozó nagy fontosságú szakaszt. Kimondotta továbbá, hogy az adófélügyelőségeknél vezettesék az az előjegyzési könyv, mely majd a kartalanitási összegre vonatkozó tulajdoni és zálogjogi igényeket tartalmazza. A községek nézve az italmérési jog bérbeadása tárgyában az erről rendelkező szakaszba fölvetetett, hogy ha a községek csak pár százalékkal ajánlanak kevesebbet, mint a magánvállalkozók, a pénzügyminiszterium rend szerint a községekkel fogja megkötni a szerződést. Végül kimondott, hogy a letárgyalt javaslatnak, mint törvénynek, az előkészítésre vonatkozó és egyes tényekre határnapokat megállapító intézkedések a törvény kihirdetése után azonnal, egybő rendelkezései 1890. január 1-én lépnek életbe. Horvát-Szlavonországra nézve a törvény életbeléptetése 1890. július 1-ig elhalasztható.

Az ország 180 rendezett tanácsú városa közül ötvennél többnek a képviselői jöttek e hó 6-án

össze Pestmegye székházában, hogy a regale-javaslatok ellen állást foglaljanak, igényeiket formulázzák és a törvényhozás elé juttassák.

Megkéstek. Nem azért, mert a képviselőház regale-bizottsága már befejezte a regale-javaslatok tárgyalását, hanem azért, mert a kormányának összes rezervában tartott koncesszióit már mások foglalták le. E mások alatt értendők főképen a földbirtokosok és csak azután a törvényhatósági joggal bíró városok. A magán regale-tulajdonosok szószóli keresztülvitték, hogy oly összeg után kapjanak kartalanitást, mely az esetleg letagadott eddigi jövedelemhez képest jóval magasabb. A törvényhatósági városok javára az a koncesszió történt, hogy kartalanításuk a zárszámadások és ne az adó alá vont jövedelmük alapján történjék. E koncessziók, egyéb jelentéktelenebb természetűvel együtt, a megváltás terhé 30 millió forintnál is többlet növelték az állam rovására, úgy, hogy a miniszterelnök minden további engedélyt beszüntetett. Jöttek a kiskereskedők, szatócsok, kocsmárosok, líkőrgyárosok. Nem kaptak semmit, vagy oly keveset, hogy alig jöhet szobá.

Legutoljára maradtak a leginkább károsulandók: a rendezett tanácsú városok és a törvényhatósági joggal nem bíró szabad kir. városok. A regale-bizottság kimondta, hogy a rendezett tanácsú városok regale-jövedelmét nem a zárszámadási, hanem csakis az adóalapon váltja meg. E határozat fölér egy csapással. Nemcsak jelentékeny jövedelmi forrástól fosztja meg a városokat, hanem a megváltási alapot is igazságtalanul választja meg, mert nem veszi tekintetbe, hogy a városoknál a regale-jövedelem mindinkább fejlődésben van.

De nemcsak a kartalanításnál szenvednek rövidséget a városok, hanem az italmérési jövedék szabályozásánál is. A pénzügyminiszter italmérési adó tekintetében a 20 ezer lakosnál többet számláló városokat zárt városoknak nyilváníthatja, a melyeknek terhe kétszeres lesz, mert az odavitt italok külön megadóztatás alá esnek.

A regale-javaslatok eme intézkedései folytán a városok boldogulásuk feltételeit látják veszélyeztetve és méltán. A regale-jövedelemből tartják fenn kulturális intézeteiket, rendezték be háztartásukat, míg a kartalanitási összeg, kivált a szükségletek állandó szaporodása mellett, nem lesz elég fedezet, mert a kárpótlás az eddigi jövedelem felének fog csak megfelelni. E sérelmek hozták össze e hó 6-án a rendezett tanácsú városok küldötteit. Városunkat az értekezleten Benkő Sándor orsz. képviselő képviselte.

Az értekezlet számos indítvány megbeszélése után ugyanarra az elhatározásra jutott, mint a minap a törvényhatósági városok értekezlete. Memorandumot fognak a ház elé terjesztetni, melyben kéri, hogy a rendezett tanácsú városok a megváltás alul egyszerűen vétessenek ki, ha pedig ez nem volna lehetséges, kéri, hogy váltási alapul a zárszámadások vétessenek. Az indítványt Polónyi Géza orsz. képviselő tette és az értekezlet egyhangulag elfogadta.

Uralkodók találkozása Berlinben. A német fővárosból a következőket sürgőznik Beavatott körökben azt hírlík, hogy a császár berlini látogatása nem fog tavasz előtt megtörténni. Valószínű, hogy csak júniusban jön a császár német fővárosba, a mikor a gyászév már lejárt. A Vilmos császár által tett látogatások sorrendjének megfelelőleg a császár lesz az első, a ki a látogatást viszonzozza. Berlinben való tartózkodása idejére nagy ünnepélyességeket terveznek. Ferencz József császár-király és Umberto király megérkezését csak későbbi időpontra várják. Bizonytalan az is, vajjon a két uralkodó egyszerre érkezik-e, de bizonyos, hogy a csárral egyidejűleg semmi esetre.

Nihilista-mozgalmak Oroszországban.

Oroszországból megdöböntő hírek érkeznek. A nihilizmus felítte hydrafejét, melyről a muszka hivatalos világ éveken át azt hitte, hogy sikerült

lecsapnia törzsökéről. Most száz fej nőtt a régi helyébe. A muszka titkos forradalom kiterjedtebb s hatalmasabb, mint valaha volt.

Még ki se heverte a csár a kutaisi merénylet és a borki-i katasztrófa izgalmait, Istennek hálálkodó manifesztumára forradalmi kiáltvánnyal felelnek a nihilisták, melyben tudtára adják, hogy a „hü kozákok” földjén ők szánták a csárnak a dinamitos bombát s a merényletek ismétlődni fognak. Ugyanez a birodalom legkülönbözőbb pontjain: Moszkvában, Charkovban és Varsóban megszé elágazó összeesküvést fűdöz fel a rendőrség, — a gyanu alatt állókat csapatjával fogják el. Az elfogottak tulnyomó részben tanulók, de van közte sok államhivatalnok, tanár s egy vizsgáló bíró is.

Ily keret mellett nem tarthatja fönn tovább a hivatalos sajtó a borki-i eset eddigi magyarázatát. Minden valószínűség a mellett szól, hogy itt is merénylettel volt a csárnak dolga, melyet az orosz titkos forradalmi szövetség egyik szekciója hajtott végre.

Beláthatatlanok e vészes állapot következményei. A csár izgékonny szervezete iszonyuan szenvedhet, mióta e jelekből megérthette, hogy ő is, mint 8 év előtt II. Sándor, halálra van ítélve s a forradalom hajtóvadászatot fog ellene indítani, míg el nem ejtheti.

Az újabb hírek a következők:

A varsói összeesküvést Gurkó tábornok fűdözte föl. Tőle kapta a belügyminiszter a távirati értesítést, hogy eddig elfogtak 23 gazdasági növénydeket, számos kormányhivatalnokot s egy törvényszéki vizsgálóbíró. Jellemző, hogy az elfogottak tulnyomólag oroszok s így ki van zárva a föltevés, hogy az összeesküvés lengyel nemzeti célokat szolgálja. Újabb hírek szerint az összeesküvés számai az összes lengyel tartományokban szétágaznak, de mindenütt a bevándorolt vagy az orosz kormány által oda telepített orosz intelligencia közt.

A nihilista kiáltvány a titkos forradalmi bizottság nyomdájából Pétervárt jelent meg s a csári manifesztumra válaszol. A végrehajtó-bizottság ebben sajnálatát fejezi ki, hogy Kutaiban a kozák bombamerénylete nem sikerült s igéri, hogy újabb merényletek fognak következni, míg a csár eleget nem tesz a nép jogos kívánságainak. Van-e szó e kiáltványban a borki-i esetről s mi értendő a nép kívánságai alatt? — azt későbbi tudósítások talán kiderítik.

Háromszékmegye közigazgatási bizottságának nov. havi üléséből.

Potsa József főispán a gyűlést megnyitván, bejelenti, hogy igazságügyminiszter ur ő nagyméltósága a kir. ügyész helyetteseül dr. Kovács Gyula kir. alügyészt nevezte ki. Eljenzéssel fogadtott.

Báró Apor Gábor alispán jelentése szerint a lefolyt hóban iktatóra érkezett 1219 ügyszám; ebből elintéztetett 1170, elintézetlen volt 49. Tüzés volt 10, melyből 5 gyújtogatás, 1 gondatlanság és 4 ismeretlen okból történt; elégett 4 ház és 9 gazdasági épület; az okozott kár 3612 frt 86 kr, melyből biztosítással fedezve lett 670 frt. A házi pénztár kezelése a különböző alapokról felsorolt adatok szerint rendben van.

Nagy Gyula kir. erdőfelügyelő az erdészeti bizottság mult havi működéséről szóló jelentést adja elő, mely szerint többek között elintéztettek a nagyméltóságu földmiv., ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszteriumnak leirata az állami kezelésbe vett erdők rendszeres erdőgazdasági üzemterveinek minő sorrendben és mely határidőig leendő elkészítése s ennek alapján a folyó 1888. évi erdőrendezési munkaterv megállapítása tárgyában kelt leirata.

Tudomásul vétetett és közöltet a kir. erdőfelügyelőséggel is a netalan már indítványba hozott és folyamatba tett erdőrendezési eljárásoknál leendő megfelelő figyelembevétel és a megállapított munkatervek részéről is leendő ellenőrzése végett.

Dr. Kovács Gyula kir. alügyész jelentése szerint a fogházakban le volt tartóztatva 68 elítélt és 12 vizsgálati fogoly. Raktartási költségekre kiadott 314 frt 51 kr és raktartási költségterítmény befolyt 103 frt 61 kr. Bűnvádi bejelentés érkezett 50, ebből 1 rablás és 3 gyújtogatásért. Törvényszéki bonczolás volt 2 esetben.

Séra Tamás árvaszéki elnök jelentése szerint árvák létszáma 9805, ebből felszabadult 36. A gyámpénztárnak mult hóról áthozott készpénze volt 3754 frt 63 kr, ehhez letéttetett árvák számára 1975 frt 84 kr, bevételt kamatokból 990 frt 93 kr, visszafizetett tőkéből 7742 frt, összes bevétel volt 14463 frt 40 kr; ebből kiadott az árvák kielégítésére 2782 frt 92 kr, kikölcsönözöttet 5250 frt, összes kiadás 8032 frt 92 kr; készpénzmaradvány okt. végén 6430 frt 48 kr, mely összeg kikölcsönzésre készletben tartatik. Ügyforgalom tekintetében iktatóra érkezett 666 beadvány, elintéztetett 615, elintézetlen volt 51 ügyszám.

Dr. Antal Mihály főorvos jelentése szerint a ronesoló toroklob Kurtapatakon 2 és Feltorján 3 esetben észleltetett. A torokgyik Bikfalván 3 esetben, a vérhas Nagy-Ajtán 1 esetben, a hasi bagymáz Dálnokban 6 esetben fordult elő. Alesernátonban dr. Simó Zsigmond körorvosnak választott meg. A kézdivásárhelyi és bereczki körorvosok lemondottak.

Az elintéztet folyó ügyek közül a következőket említjük meg:

Kézdí-Vásárhely polgármestere ellen 5 ezer frt adó és nagyszegű illetékhátralék és 8632 frt 72 kr küladók be nem hajtásaért, ugyszintén Henter Béla főszolgabíró ellen hasonló mulasztásokért az 1883. évi 44. t.-cz. 81. §. alapján a felelősség ki-mondatott, kik ha a hátralékot 15 nap alatt be nem hajtják, ellenök és költségökre állami végrehajtó fog kiküldetni.

Tárgyaltott az adó és illetékek kivétele és behajtása körül tapasztalt visszasságok megszürtetésére vonatkozólag Künnle József kir. tanácsos által beadott indítvány.

„Általános a panasza, — úgy mond — hogy az adófizető polgárok az eléggé világos törvények dacára mily sok jogsérelmet, anyagi kárt szenvednek adó- és illetékügyeikben a pénzügyi hatóságok és közegektől.

Mindennap tapasztaljuk, hogy a pénzügyi hatóságok és közegek legnagyobb része állását nem fogja fel, mint a melynek feladata lenne az állampolgárnak is érdekeit oltalmazni, vagyis az adó vagy illeték kiszabásához szükséges adatokat hivatalból beszerezve, a kiszabást akép ejteni meg, hogy az se több, se kevesebb ne legyen, mint a mennyi a törvények szerint előírva van.

E helyett egy-egy hivatalnok és közeg állását az állam érdekében létezőnek tekinti és azon hamis felfogásban ringatja magát, hogy minél nagyobb adót, illetéket rólt a szegény adózó polgárra, annál inkább szolgált az állam érdekét, annál több érdemet szerzett az állam előtt.

Kinek nem tetszik, felebbezzon!

Ez nemcsak hamis, de veszélyes elv is.”

Több konkrét eset felsorolása után így végzi:

„Ellenzéki viszketezséggel, azt hiszem, senki nem vádol, de midőn látom, hogy egyházmegyéink templom- és iskola-pénzalapjai a súlyos töke-kamat adóval megrovás céljából megtámadtatnak, s midőn látom, hogy a mint csak közelebből is történt, hogy Kézdí-Vásárhely rendezett tanácsu városnak a törvényhatóság fölülvizsgálata alatt álló költségvetése szerinti fedezeti alapja, melylyel állami közigazgatást közeviti, iskoláit tartja fenn, töke-kamat- s járadék-adóval rovatik meg s ilyképen jövedelmének egytized részétől fosztatik meg; s midőn látom a szegény embert kezében a fizetési rendelvénnyel, melyben egy törvénytelen illetékkal rovatik meg és mert a pénzügyi közegek felebbezni utasítják, azt pedig pénzért írják meg, elke-seredetten a város utcáin bolyongni: fel kell jajdulni és segítségért folyamodni, arról lévén meggyőződve, hogy nem teljesítettem kötelességemet, nem feleltem be a bizalomnak, melylyel törvényhatóságunk bizottsága akkor, midőn ide küldött, megajándékozott. Meg kell tehát, hogy mondjuk: „ne tovább” és azért tisztelteljesen indítványozom: írjunk fel pénzügyminiszter ur ő nagyméltóságához és kérjük meg, legyen kegyes az adó és illetéket kirovó közegeit, pénzügyi hatóságokat nemcsak szigoruan utasítani, hogy a törvénynek és rendeleteknek megfelelően járjanak el, hanem öket az állam polgárainak törvény s rendeletek világos határozata

ellenére követett eljárásukkal s intézkedéseikkel okozott költségekért és károktól felelőssé tenni.”

Babarczy Ferencz kir. adófelügyelő nem kétkedik az indítványban felhozott esetek valóságában; azt teljartalmulag mégsem fogadhatja el. Az érintett adók kirovásánál a pénzügyi közegek nem folynak be, mivel azoknak a kivető bizottságban szavazata nincs; azon bizottság, azt hiszi, az adófizető polgárok érdekét viseli szívén és így a pénzügyi tisztviselők annak működéséért nem kárhoztathatók. Kéri, hogy az indítványnak az adófelügyelőre vonatkozó része hagyassék ki.

Künnle József nyilatkozata szerint az adófelügyelő működésével meg van elégedve, az iránt elismeréssel viseltetik, de meg kell hogy jegyezze, miszerint a kivető bizottság elé az adatokat a kir. kinestár képviselője szolgáltatja, tehát a bizalomnál fogva oly adatok előterjesztését várhatja a bizottság, melyek alapján igazságosan lehet az adót kivetni. Kéri indítványát oly módon felterjeszteni, hogy azzal nem akart senki a mostani kir. adófelügyelőnek ártalmára lenni és inkább a rendszer hiányait ohajtja felderíteni; a pénzügyminiszteriumtól pedig a felsorolt bajokra orvoslást várt.

A közíg. bizottság Künnle József indítványát a pénzügyminiszteriumhoz azon megjegyzés mellett terjesztette föl, hogy azzal nem kíván a mostani adófelügyelő ellen panaszkodni, hanem a rendszer hiányát felderítve, a létező zavarok és bajok orvoslását kéri.

Ezzel a nagyon is közérdekű s mindenesetre tanulságos indítvány feletti vitával a gyűlés is véget ért.

Őszi koronagyűlés.

Kézdí-Vásárhely, 1888. nov. 9.

(—r) Folyó hó 8-án tartotta őszi koronagyűlést városunkban a Háromszékmegye kézdíjárasi róm. kath. lelkeskedő papság.

A gyűlés szt. mise végzése s a Szent lélek segítségül hívása mellett lett megnyitva, hol a kívánt számban megjelentek előtt Melt. és Föt. Bálint László főesperes ur elnököl.

Elnök a gyűlést egy magvas, minden ízében magyar és valódi mély értelemre mutató beszéddel nyitotta meg. E beszéd igazi hangja volt a művelt léleknek, melyszeretettel, odaadással és humanus bensőséggel csing társainak jóllétén, nyilvánulása volt ama helyesen felfogott közös érdeknek, mi mélyen a papi élet körébe vág. Jól esett hallani a derék főpap szájából az átszellemült szavakat, melyek a kerületi papság nehéz elhivatására vonatkoznak, nem különben ama örvendétes dolgot is, hogy a kerületi papság a keresztényi hitélet, a társadalmi és közjó gyakorlásában legelső és lényeges feladatának élenk tudatában volt mindig.

Az alapos készütséggel kidolgozott beszéd nagy tetszéssel találkozott s annak a jegyzőkönyvben való megörökítése indítványozva lett.

A hivatalos leiratok felolvasásával bizatott meg a jegyző, ki érhető ügyességgel adta tudomására a jelenlévőknek a tavaszi gyűléstől kezdve történeteket. Azokat, melyek megbeszélés tárgyát képezték, ügyes eszmecserék után a közérdeknek legmegfelelőbbben intézték el.

Ennek alapos elvégzésével jelentést tett Föt. László József a kerület derék jegyzője az ez év őszén történt statusgyűlési küldetéséről. A közvetlenség és kellő objektivitással tartott beszámoló teljesen megfelelt a várakozásnak s egyhangulag megjeleneztetett.

Ezután a kongrua kérdésének ügye lett kitűzve, tudomására hozván a gyűlésnek az egyházmegyei magas intézkedést, mely szerint több szegény plebánia segélyeztetett az egyházmegyei lelkes püspökétől. E pont alatt szebbnél-szebb felzólalások, érdekes megjegyzések kerültek szíre, hol a lelkipásztorkodás, a papi élet nehézségei, az igazi méltányosság körébe vágó dolgok meglepő helyességgel és élenk nyilvánultak.

E tárgyban különös feltűnésséggel, alapossággal szólott László József, ki az igazi humanus méltányosságnak elveiből kiindulva, áldásnak tartja a magas kormány akaratának a főpapság nagylelkűségén át való ama régen várt nyilvánulását, hogy az alsó papság nyomott helyzetén valahára segítve legyen.

Mi is e tárgyról lapunk egyik számában szöletünk, törekedtünk átérteni a kongrua kérdés ügyét úgy, miként azt a különféle felfogások között levő legtisztább ut megmutatta, ép azért határozott tetszésünkkel találkozott az ügynek ily irányu megvitatása.

A kepezés rendszertelenségéről volt szó a to-

vábbiakban, példákban fejtegetve ama szomorú körülményt, mely szerint a kevés plebániák nem sok jövővel bíztathatók; kevés idő múlva, ha a dolgokon segítve nem lesz, a lelkes nem fogja tudni fentartani magát. Több hozzászólás merült itt helyeslőleg fel, melyekre az elnöklő főesperes a körülményeknek, a jogosult érdekeknek legmegfelelőbb választ adta.

Több keblű ügy élénk megvitatása után történt legozerűbb elintézésével a vasárnapok megszüntetése és a közös háztartás megszüntetése hozott szövegre. Konstatálva lett, hogy egyes helyeken a nép ma holnap nem ismeri meg a vasárnapot a péntektől, ma holnap nem lesz szükség egy vallásfelekezeti lelkészre sem, mert a házasság megkötésénél az egyházak mindig jobban mellőzöttek. Határozva lett, hogy ez ügyben keressék meg a közigazgatás s a kiadott állami törvények mentől szélesebb körben való általánosítása és a kérdéses plebániák területén lévő vad-házasságok, vasárnapok szentségtelenítésének betiltása végett kéresek föl az alispáni hivatal.

A kerületi papság részéről ezen dolog szorgalmazása tetszésünkkel találkozik s időt keresünk arra, hogy mi is ezen társadalmilag el nem átható baj ellen felszólaljunk, mert alapján véve ezt nemcsak egyházi vétkezesnek, de nemzeti bűnnek is tartjuk, mert a hol a családnak nem az egyház áldásos, nem az ezer évek óta czélszerűnek bizonyult s az ember természetéhez alkalmazott törvény szab irányt, ott boldogtalan a tö, melyről sarjadosni fognak a család jövőtlen, jövő nemzedékei.

A koronagyűlés lehető legeleveníbb lefolyása után a szokott és rendes módon véget ért.

E gyűlés lefolyása eklatans bizonyítéka a lelkeskedő papok czéltudatos működésének. S ama vallásérkölszi, hazai és társadalmi érdekeket érintő dolgok, melyek ott nyilvánultak, s melyek az érdekeknek megfelelő elintéztet nyertek, elismerésre méltók, s különösen mélt. és főt. Bálint László főesperes urat dicserik, ki czéljának biztos tudatában van s míg egyfelől úgy oldja meg szép, de mégis terhes feladatát, mint a hogy azt legjobb körülmények között kívánni lehet, más oldalról kitünően tesz eleget a művelt, értelmes és szelid pap társadalmi kötelességeinek.

Levelezés.

Kovácsna, 1888. nov. 5.

(Tűzrendészet Orbaiban.)

A tűzrendészet érdekében a magas kormány több fejezetből álló rendeletet bocsátott ki a vármegyékhez.

A háromszéki törvényhatósági bizottság az özi közgyűlésen ezen tűzrendészeti kormányrendeletet tárgyalás alá vévén, utasította az alispánt, hogy annak értelmében az illető községeknek a szükséges intézkedéseket tegye meg.

A Báro Alispán ur elély intézkedése folytán az orbaijárási iőszolgabírói irodában október végével a járási községek előjárói és több értelmes községi tag, valamint a járásban már megalakult önkéntes tűzoltó-egyletek parancsnokai részvételével értekezlet tartatván, ezen értekezleten az alispáni intézkedés és a tűzrendészeti kormányrendelet felolvastattak; a kormányrendelet több pontja beható tárgyalásra adott okot, és a hosszas tanácskozással — a tapintatos főlzolgabírói vezetés alatt — az lett az eredménye, hogy általánosságban Orbai járás minden községére kimondott a kötelezett tűzoltóság szervezése, mely által azonban nincsen kizárva az önkéntes tűzoltó-egyletek alakulása. Kimondott továbbá egyhangúlag, hogy a fentjelzett kormányrendeletben fől sorolt és még hiányzó tűzoltó-egyletek minden község által beszereztesse, és hogy a tűzrendészeti intézkedések az eddigiektől szigorubb és kiterjedtebb módon azonnal életbeléptetessenek addig is, a míg a kormányrendeletben körvonalozt szabályzatok elkészittetnek és azok alapján a tűzoltóságok alakulni fognak.

Megjegyzem, hogy Kovácsna, Zagon és Zabola nagyközségekben az önkéntes tűzoltó-egyletek már szervezve vannak.

X.

Különfélék.

— Répaczukorgyár az erdélyi részekben. Örvendetes hirt közölnek a „Kolozsvar”-ral egészen megbízható forrásból. A mi országgrészünk pangó ipari és gazdasági viszonyai között kétszeres örömmel jegyezzük föl e hirt. Nem kevesebb örömmel van szó, mint hogy az erdélyi részeknek valamely erre alkalmas s később meghatározandó pontján egy nagyszabású répaczukorgyár állításuk föl,

mely terménybeli szükségleteit kizárólag az erdélyrészi birtokosok által termelendő czukorrépából fedezné. Nem szükséges bővebben fejtegetni egy ilyen gyár fontosságát gazdasági és ipari szempontból egyaránt. Egyelőre annyit ír a „K.” ide vonatkozólag, hogy ez a gyár nagyfoku állami támogatásban részesülne a kormány részéről, melynek elnöke, Tisza Kálmán, különös sulyt helyez arra, hogy a gyár az erdélyi részekben állítassék föl, a mi irántunk való jó indulatának újabb jele megint. A kormány a maga részéről báró Kemény Kálmánt, az alsófehérmegyei főispánt kérte fel e terv előkészítésére s keresztülvitelére. E tárgyban előreláthatólag széleskörű mozgalom fog megindulni s reméljük, hogy a kormány jóakarata nem fog hajótörést szenvedni az érdekelt birtokosok közönyén. Ez ellen — úgy hisszük — különben elég garantiát képez a számtalan kínálókozó előny s az, hogy az ügy élére a kormány bizalma Kemény Kálmán bárót hívta meg. Az új gyár — ha a viszonyok úgy alakulnak — már a jövő évben megkezdendé működését.

— Időjárásunk. Beköszöntött mi nálunk a tél. A Nemere addig fujdogált, míg egy napon télre viradtunk. A háromszéki rónaságot mindenütt hó borítja s a hőmérő állandóan 4—5 R. fokot mutat zerus alatt.

— Jubilál nőegylet. A sepsiszentgyörgyi nőegylet tagjai közt élénk mozgalom indult meg, hogy a 10 éves jubileumot megünnepelejk. Tíz év mult azóta el, hogy Sepsi-Szentgyörgyön a nőegylet megalakult és e tíz év óta folytonosan talált módot a szűkölködők segítségére. A jubileum annyiból fog állani, hogy e hó 17-én az egylet közgyűlését megelőzőleg egy nagyobb szabású estély tartatik, melynek műsora kitünő gondval van összeállítva. Mint írják, Sepsi-Szentgyörgyön sokan készülnek e jubilaris estélyre.

— Cagliostro Hermann bűvész Kézdi-Vásárhelyt tartott szerdán, csütörtökön és pénteken előadásokat. A megjelent közönségnek ritka csinos és elegáns mutatványokban volt alkalma gyönyörködhetni. Bátran elmondhatjuk, hogy Cagliostro ur messze túlhaladja azon bűvészeket, kik időnkint a kisvárosokat felkeresik s így jó lélekkel ajánlhatjuk a közönségnek.

— Petőfi elevenen eltemetve. Gróf Haller József egy cikket közölt nem rég, melyben nagy valószínűséggel bizonyította be, hogy Petőfit a fehér-egyházi határban a segesvári csata után elevenen temették el. Megerősíti most ez állítást Maros-Vásárhelyről H... R..., ki a mult 1887. július 2-án „Visszaemlékezés az 1848—49. szabadságharcra Erdélyben” czimen egy vaskos kézírati kötetet küldött be egy-egy példányban a budapesti nemzeti múzeumnak s a marosvásárhelyi ev. ref. kollegium könyvtárának. Ezekben a visszaemlékezésekben említett tesz egy Bader nevű becsületes és magyar érzelmű segesvári szárszóló, ki 1849. július 31-én, midőn a segesvári csata véget ért, csupa kíváncsiságból kiment a csatatérre. A nagy sirgódőket már ásták a fogadott száz munkások — mint Bader állítja — mindenfelé s az elesetteket temették. — Bader figyelmét magára vonta egy, akkor keletkezett zaj, láma, mely egy sirgódő körül történt s mivel nem messze állt innen, azonnal oda sietett, a hol hajmeresztő, borzalmas eset tárult fel szemei előtt. Petőfi Sándor ugyanis, a ki nagyon meg volt sebesítve, de még életben volt, élve dobták be egy sirgódőbe, még pedig mint első; Petőfi a sirból felkiáltott, mondván: „Ne temessetek el — — —! Hiszen látjátok, hogy még élek!” A szivtelen munkások nem hallgattak reá, sőt így kiáltottak be a sirba: „Dögölj meg, Kossuth-kutya!” és azonnal még tizenkilenc halottat dobtak reá és a sirt irtalom nélkül behantolták.

— A segesvári megyeház-bál — mint lapunknak Segesvárról írják — az erdélyi részek legtávolabb vidékein oly mozgalmat idézett elő, a minőre maga a fáradhatatlan rendezőség sem volt elkészülve, úgy, hogy most kénytelen az eddigieknél még nagyobb mérvű intézkedéseket tenni. Már az eddigi bejelentések után is itélve, olyan bál lesz ez, minőre a legkorosabb erdélyrészek sem emlékszenek és ennek érdekességét emeli még az a — politikai okból sem kicsinylendő — körülmény, hogy az estélyen nagy mértékben vesz részt a megye előkelő százsága is. A rendezőség elnöke, Gróf Bethlen Gábor főispán, töle minden ügyben megszokott erélylyel működik közre a fényes siker érdekében s mellette egyrészt a megye fáradhatatlan főjegyzője, Somogyi István és Báro Szentkereszty Pál, két kipróbált, fáradhatatlan rendező, mint alelnökök s általában a kitünően összeválogatott rendezőség valóban bámulatra méltó

tevékenységet fejtenek ki. Eddigélé számosan je lentették be megjelenésüket Kis-Küküllő-, Szeben-, Fogaras- s Maros-Tordamegye előkelőségei közül s valószínű, hogy Kolozsvárról is többen jelennek meg, úgy, hogy ez a bál valószínűs erdélyi-bálnak ígérkezik. Bánya özv. id. Bethlen Gáborné grófné lesz, ki köré erdélyrészi főrangú hölgyeink számos tagja fog seregleni. A zenét Salamon János kolozsvári czigány-zenekara fogja szolgáltatni.

— A konstantinápolyi utazás, melyet a „Brassói kereskedelmi és iparegyesület” november hó közepére tervezett, a Fekete-tenger beállott nyugtalansága miatt elhalasztatott, minthogy különös fontosság tulajdonítatik a romániai és bulgáriai nagyobb városok meglátogatásának s így feltétlenül ez az utirány is volt választandó. A kirándulás a jövő év márczius havára halasztatott. Addig a kirándulást rendező egyesület részletes programot készít, a mely az összes erdélyrészi iparegyleteknek és testületeknek meg fog küldetni. A kereskedelmi miniszterium utján érintkezésbe teszi magát az illető konzulátusokkal, hogy az utnak gyakorlati czélja is legyen, másrészt a kirándulás sikerének teljes biztosítása érdekében illetékes belgrádi, szófiai, konstantinápolyi, várnai és ruscsuki körökkel, úgy, hogy e kirándulás, ha kissé soká is húzódik, minden tekintetben sikeresnek és a mi föl, gyakorlati eredménytől is koronázottnak ígérkezik.

— A meteorról, melynek feltűnében Kézdi-Vásárhelyt is november 2-án gyönyörködtünk, a Makón megjelenő „Maros” a következőket írja: „Ritka nagyságu meteor gyönyörködtette pénteken este a járó-kelőket. A szép fényű meteor hat óra tíz perczkor tűnt fel a keleti égbolton s lassan haladva, északnyugat felé tűnt el”. A „Szentesi Lapok”-ban pedig a következőket olvassuk: „Csodálatos természeti tünemény volt észlelhető folyó hó 2-án este fél hét órakor városunk határában. A csillagos égbolt keleti részén ugyanis vakító fényű csillag tűnt fel, mely az egész égboltot néhány perczre megvilágította. A csillag rendkívül gyorsasággal futott végig röppentyű alakú pályáján, számtalan apró sziporkákat hagyva maga után, míg végre az égboltozat nyugati részén egyszerre elsötétült.” Kézdi-Vásárhelyt épen ily alakban volt látható.

— Tagosítás. Földvárról írják, hogy a tagosításnak ottani ellenei Lengeru Juon ügyvéd által felebeztet nyújtottak be a brassói kir. törvényszék azon ítélete ellen, mely elrendelte Földvározt a tagosítást. A marosvásárhelyi királyi tábla helyben hagyta az első bíróság ezen határozatát. — Brassóban és Feketehalmon a tagosítás ellenei szintén felebeztet nyújtottak be a tagosítást megengedő ítélet ellen. A kir. tábla e felebeztéseknek helyet adott, a mennyiben formahibák miatt feloldotta az ítéletet és új tárgyalást rendelt el.

— Cuza Demeter öngyilkossá lett. Egy bucaresti hír azt jelenti, hogy Cuza Demeter herceg ruginosai birtokán öngyilkos lett. Cuza Sándor bojár fia volt, a ki 1859-ben lett Románia fejedelmévé. 1866. febr. 22-én azonban forradalom buktatta meg. Demeter herceg törvénytelen fia volt Sándor hercegnek és egy Obrenovics hölgynek. Hogy a herceg nem volt kedvelt ember, abban e viszonyának is része volt. Demeter herceg nem játszott politikai szerepet, csak egy évvel ezelőtt választotta meg a Károly király-ellenes nemesi párt a parlamentbe; de visszautasította a mandátumát és félre vonult. A nyáron ismét előtérbe lépett pártja, mely arra törekedett, hogy belföldi fejedelmet válasszanak. A román kormány többször kinyilatkozta, hogy nem tartja veszélyesnek Demeter herceget. Hogy mi vitte az öngyilkosságra, azt nem lehet tudni.

— Megszöktette az ... anyósát. Hogy valaki az anyósa elől megszökött, arra volt már elég eset, de hogy valakinek eszébe jusson az anyósát megszöktetni, abban bizonyára kevés elődöt mutathat fel az a fiatal berlini mérnök, a ki a minap ráadta a fejét. Enyhítő körülmény azonban, hogy az anyós csak leendő anyós volt. A mérnök ugyanis jegyben járt egy jómódu özvegy asszony tizenhét éves csinos leányával s a minap kellett volna a menyegzőnek megtörténnie. Közvetlenül a menyegző előtti napon a mérnök megszökött az özvegyasszonnyal. A menyasszony számára levelet hagyott hátra a mérnök, mely tizezer márkát tartalmazott papírpénzben s mellette néhány sor volt, melyekben a mérnök kijelenti, hogy az özvegy nélkül nem tud élni s így a házasságból nem lehet semmi

— Gyakorlati tanfolyam a német nyelv gyors, alapos és könnyű megtanulására. Ahn-Erényi tanmódja szerint a hatodik kiadást sajtó alá rendezte Dr. Bokor József. Jelen tankönyv főleg felső nép- és polgári iskolák használatára, a legújabb miniszteri tanterv szerint készült, de könnyen érthető nyelvezete és alapos beosztása a magántanulással is különösen használatóvá teszi. Ara 60 kr. Megjelent és kapható Lampel Róbert (Wodianer F. és fiai) os. és kir. udv. könyvkereskedésében udapesten, Andrássy-ut 21. sz.

A közönség köréből.*

Botrányos állapotok egy zárdában.

Kézdi-Vásárhely, 1888. nov. 9.

Tek. szerkesztő ur!

Jól tudjuk azt, hogy a sajtó nem szokott a szorosan vett vallási ügyekbe avatkozni s az egyház dalaival csak annyiban foglalkozik, a mennyiben azok a társadalomra is kihatással vannak. Mi is helyeseljük a sajtó magatartását e tekintetben s távolról sem szándékozunk az egyház szentélyébe illetéktelenül betolakodni; ha valami hibát látunk is a kréta körül, képesek vagyunk a türelem legvégűs határáig menni; de vannak olyan dolgok, melyeken csak a nyilvánosság tisztító tüze segíthet. Ilyeneknek tekintjük a minorita-rendiek kézdívásárhely-kantai házában uralkodó állapotokat. Ha illetékes helyen segítettek volna a bajokon, vagy ha kilátásunk volna rá, hogy segíteni fognak; hallgatnánk; mert nem tartjuk kellemes dolognak, a nyilvánosság elé hirtelen valamit ok nélkül. De mivel illetékes helyen semmit sem tettek ez ügyben, avagy ha tettek is valamit, annak a nyoma nem látszik: kénytelenek vagyunk a legfelső hatalomhoz, a sajtóhoz fordulni. Ennek talán lesz némi hatása. Szíveskedjék tehát a tek. szerkesztő ur egy kis helyet adni.

A kézdívásárhely-kantai minorita-rend papsága között egy idő óta a gonoszság szelleme ütötte fel tanyáját, s átkos munkáját oly szívós kitartással végzi, hogy a jók felett az övé a diadal. Igen, tek. szerkesztő ur, a legutóbbi dolgok folynak az Ur szolgálai között, kiket pedig azért rendelt vala az Ur az ő nyája közé, hogy oktassák azt jó erkölcsökre, türelemre, engedelmessegre s járjanak elől jó példával mindenekben.

Még le sem csendesedtek a hullámok, melyeket közvéleményünkben felidézett a hírhedt Márczell atya, ki egy szegény, teljesen vagyontalán mesterembertől a pénz elégtelensége miatt megtagadta az utolsó tisztességet, s egyesek ama rend tagjai közül már ismét felingerelték a közvéleményt. Midőn már a hur elszakadásig feszült, Márczell atyát elköltöztették innen egy szebb vidékre. De Márczell atyának méltó párja akadt, s úgy látszik, most is a legvégűs határig akarják a hívek s általában az itteni társadalom türelmét próbára tenni.

Avagy türethető-e az az állapot, hogy a helybeli felső-népiskolában és a községi fiúiskolában a katolikus gyermekek két hónap óta nem részesülnek vallás-erkölcsi oktatásban? Méltó megütközést kelthet ez mindenfelé, de tény. Hiába történt e tárgyban a sok hírlapi felszólalás, hiába rendelkezett a tanfelügyelő, a házfőnök, a kerületi főesperes: Kiss Gyula, a vakmerő minorita barát, maig sem teljesíti kötelességét. És miért? Mert fizetését az egyház szegénysége miatt még nem kapta meg, s mert nem akar az iskolába feljárni, hanem azt akarja, hogy a gyermekek menjenek ő hozzá. Tehát hogy hitvány önérdéke ellen ne vétsen s drága kényelmét fel ne áldozza: makacsodik, daczol fölebbvalóival szemben, s ily kicsinyeskedés miatt gyermekeink kénytelenek a vallás-oktatást nélkülözni.

De ez még nem elég. Az Ur szolgálai között a szeretetlenség is erősen járja. A hírhedt Márczell atya után kaptunk végre főtiszt. Ribianszky Guidó urban egy derék, művelt házfőnököt, ki erőley kezekkel látott a zárdá viszonyainak rendezéséhez. Ernyedetlen szorgalommal látott az elhanyagolt gazdaság után s néhány hó alatt mindenkit meglepett az eredmény. A jól megművelt földek dusan teremtek s a konvent megérte azt a ritka állapotot, hogy a magtárak megteltek gabonával, s mindenkinek el kellett ismernie azt, hogy a minorita zárdá vagyona évtizedek óta sohasem volt oly jól kezelve, mint az idén. Ámde a házfőnök ur nemcsak az anyagiakon akart segíteni, hanem bátran hozzáfogott az erkölcsök renoválásához is, nemcsak a szántóföldekről akarván kiirtani a dudvát, hanem a szivekből is. Természetes, hogy ez első sorban a főtisztelendő urak haragját vonta magára. Oh! mert vannak a gyalogolók okáért azok a csendes gyönyörök, miket valaki M. F. „provinciális” ur hajlokában inter pocula lel, sokkal kedvesebbek, mintsem reformokat tűrnének. A bizonyos dolgokban erősen konzervatív hajlamu testvérek tehát kimondták, hogy ők nem akarnak szentek lenni, mert már is igen sok van a kalendariumban, s nem is tűrnek maguk felett ilyen főnököt, tehát el vele!

Hogy történt s hogy nem, egyszer az a hír futott szét a városban, hogy a derék, köztisztviselőben álló házfőnököt felfüggesztették hivatalában és pedig, ha hitelt lehet adni a mende-mondának, azért, mert „rosszul gazdálkodott”. Tehát sikerült az ármánynak diadalt aratni, s a nélkül, hogy a vádolt derék ember kihallgattott

vagy csak vizsgálat is indított volna ellene, 40 évi buzgó lelkeszi szolgálat után ilyen szegénynek lett kitéve. Ez az eljárás megjárhat a zulukafferek között, de nem az alkotmányos Magyarországon. A minorita-rend autonómiája a provinciálisnak szabad kezét ad személyi ügyekben, de ez nem tartóztat minket, hogy az eljárás igazságtalan volta felett pálczát törjünk.

Ribianszky ur, mint lelkész, a társadalom és a katolikus hívek osztatlan tiszteletét érdemelte ki, s mint a konvent vagyonának kezelője, eddig nem látott fényes eredményt produkált, és most pusztá feladásra épen azért függesztik fel vizsgálat és kihallgatás nélkül, a mit legnagyobb érdemül kellett volna neki betudni. Ha egy egyházi rendben ilyen az igazságszolgáltatás, akkor a hívek miképpen tisztelhesek! Barmily mindenható ur legyen a provinciális ur, a közvélemény mégis nagyobb, mert minden rendű és rangu ember cselekedeteinek jogos bírálója, s a közvélemény azt követeli, hogy elégtétel szolgáltatassék egy méltatlanul sértett embernek, s hogy egy csapással vége vessessék azon gyűlöletes állapotoknak, mik a kézdívásárhelyi minorita konventben lábra kaptak.

Többen.

Piaczi árak

Kézdi-Vásárhelyt, november 8-án.

Buza (tisztá)	hektóliterenkint	5 frt 50 kr
„ (elegy)	„	4 frt 20 kr
Rozs (tisztá)	„	2 frt 80 kr
„ (elegy)	„	— frt — kr
Arpa (tisztá)	„	3 frt 20 kr
Arpa (elegy)	„	2 frt 40 kr
Zab	„	1 frt 68 kr
Törökbuza	„	3 frt 60 kr
Kása (köles)	„	9 frt — kr
„ (árpa)	„	16 frt — kr
Borsó	„	6 frt — kr
Lencse	„	10 frt — kr
Fuszulyka	„	6 frt — kr
Pityóka (legszebb)	„	frt 80 kr
Marhahus	kilogr.-kint	— frt 28 kr
Disznóhus	„	— frt 44 kr
Juh-hus	„	— frt 24 kr
Szalonna	„	— frt 70 kr
Faggyu (nyers)	„	— frt 18 kr

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru- és értéktőzsdén

1888. november 9-én.

Magyar aranyjáradék 6%	—
Magyar aranyjáradék 4%	101.55
Magy. papíráradék 5%	92.70
Magyar vasuti kölesön	140.—
M. keleti vasuti államkötv. I. kibocs.	98.50
M. keleti vasuti államkötv. II. kibocs.	—
M. keleti vasuti államkötv. III. „	118.—
Magyar földtehermentesítési kötvény	104.75
M. földtehermentesít. kötv. záradékkal	105.—
Temes-bánati földteherm. kötvény	104.50
Temes-bánati földt. kötv. záradékkal	104.50
Erdélyi földtehermentesítési kötvény	104.50
Horvát-szlavon földteherment. kötv.	104.—

Magyar szőlődézma-váltási kötvény	99.50
Magyar nyeremény-sorsjegykölesön	130.50
Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy	123 —
Oszták járadék papírban	82.—
Oszták járadék ezüstben	82.50
Oszták járadék aranyban	109.75
1860. államsorsjegyek	140.25
Oszták-magyar bankrészvény	875.—
Magyar hitelbank-részvény	304.—
Oszták hitelintézet-részvény	309.60
Ezüst	—
Cs. és kir. arany	5.75
20 frankos arany	9.62
Német birodalmi márka	59.60
London (2 havi váltókért)	121.60
20 márka arany	11.91

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Ifj. Dobay János.

Sz. 273—1888.

v. h.

Árverési hirdetés.

Alulírt kir. bir. végrehajtó a k. vásárhelyi tek. kir. járásbírósnak 1888. é. 2286. sz. a. kelt végzése folytán ezennel közhírré teszi, miszerint végrehajtató Benke Andrásnak 100 frt o. é. követelése s járulékaik iránt végrehajtást szenvedő Hadnagy János és társainál kielégítési végrehajtás folytán lefoglalt, 1200 frtra becsült ingóságok, u. m. Hadnagy János és néhai nejeél lefoglalt cséplőgép kazánnal, Péter Zsigmondnál 2 éves szürke méncsikó, 7 éves fehér és egy koros piros pej kancza nyilvános bírói árverezésen készpénzért el fognak adni, minek Dálnok község házánál leendő eszközésére határidőül 1888. évi nov. 27. napjának d. e. 9 órája tüzetik ki, mely árverésre a vevők oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érdeklét ingóságok emez árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 180. §-a szerint, szükség esetében becsáron alól is eladatni fognak; a lefoglalt ingóságok netaláni elsőbbségi igénylői pedig figyelmeztetnek, hogy jogait alólírt kir. bir. végrehajtónál és az árverés napján a helyszínen az árverezés kezdetéig szabályszerűen érvényesítsék, mert különben igényeik későbbben figyelmen kívül fognak hagyatni.

Kelt Kézdi-Vásárhelyt, 1888-ik évi november hó 5-én.

Kakutsi Ádám,
kir. bir. végrehajtó.

Csempe-kályhákat

és

CSEMPE-TAKARÉKTÜZHELYEKET,

melyek szállíthatók és keményen állók,

jótállással a legjobb fűtő- és főző-rendszer felől,

ajánl a legversenyképesebb árak mellett

Rhein Lajos

agyagáru-raktára, Brassó, széles-utca, 608. szám.

20 drb csempe-kályha és takaréktűzhely megtekintés végett állandóan fel van állítva.

2—4

* E rovat alatt helyet adunk a közérdeklő felszólalásoknak, de a felelősség a beküldőt illeti. Szerk.